

عنوان مقاله:

راهبردهای اجرایی در آموزش مداوم پرستاری: یک مطالعه کیفی

محل انتشار:

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

علی اکبر واعظی

زهرة ونکی

فضل الله احمدی

خلاصه مقاله:

مقدمه: آموزش مداوم پرستاران به دلیل رشد بی سابقه دانش حرفه ای، تغییرات سریع در سیستم بهداشت و درمان و الزام آنان به حفظ صلاحیت حرفه ای خود ضروری است؛ و راهبرد های مورد استفاده در فرآیند آموزش مداوم نقش مهمی در دستیابی به اهداف آموزش مداوم پرستاران دارد. این پژوهش با هدف بررسی تجارب پرستاران برای تبیین راهبردهای مورد استفاده در اجرای آموزش مداوم پرستاری در ایران انجام شد. روش ها: این مطالعه با رویکرد کیفی در سال ۱۳۹۰ انجام شد. ۲۸ نفر از پرستاران شامل: سوپروایزرهای آموزشی، مدیران پرستاری و پرستاران با روش نمونه گیری مبتنی بر هدف در این مطالعه مشارکت داده شدند. جمع آوری داده ها با مصاحبه بدون ساختار، و تجزیه و تحلیل داده ها با روش تحلیل محتوی انجام گرفت. نتایج: از داده ها سه طبقه اصلی شامل: «آموزش نمادین»، «هنجارنگری» و «عملکرد وجدان مدار» حاصل شد. زیر طبقات برای «آموزش نمادین»، آموزش کم بازده و آموزش غیرمرتبط با نیاز، برای «هنجارنگری» اجرای حداقل میزان آموزش و اجرای صوری فرآیند دستوری آموزش و برای «عملکرد وجدان مدار» اقدام در پوشش آموزشی همه پرستاران و اثربخش نمودن آموزش بودند. نتیجه گیری: با توجه به اهمیت عملکرد با صلاحیت پرستاران در نظام سلامت که به دنبال آموزش مداوم اثربخش حاصل می شود لازم است با ایجاد انگیزه آموزشی در پرستاران، برنامه ریزی و اجرای آموزش مطابق نیاز، پشتیبانی و نظارت موثر بر اجرا و اثربخشی آموزش، ارتقای عملکرد آنان را تسهیل نماییم.

کلمات کلیدی:

Post-Registration Nursing Education, Content Analysis, Qualitative Study, تحقیق کیفی، پرستاران، فرآیند آموزش مداوم، تحلیل

محتوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1725931>

